Arhitectul Nicolae Ghika-Budeşti: proiecte, realizări

Modelul neoromânesc de sorginte bizantin- moldovenesc în creaţia arhitectului N. GH BUDEŞTI
Arhitectul Nicolae Ghika-BudeștI: proiecte, realizări

Modelul neoromânesc de sorginte bizantin- moldovenesc în creaţia arhitectului N. GHIKA-BUDEŞTI

La sfârşitul secolului al XIX-lea, iniţiativa mişcarii Arts&Crafts de reprezentare a noii culturi domestice, a limitat circulaţia producţiei industriale, apelând tradiţiile artizanale şi regăsind relaţia directă dintre autor şi obiect.

Ideea sintezei artelor, a locuinţei ca operă de artă totală apare, încă de la Wiliam Morris, ca singura soluţie de rezistenţă în faţa valului ameninţător al maş şi al prostului gust, alimentat de cererea crescândă de produse a păturilor mic-burgheze, în materie de vulgarizare şi democratizare a luxului.Orientarea ar apărut în cadrul eclectismului pitoresc din Anglia începutului de secol XIX şi care, evoluând în sec. al XX-lea în direcţii diverse, acoperă un evantai larg derivate din diferite tradiţii vernaculare, rurale şi urbane [1] .

Arhitectura Regionalistă. Gustul pentru pitoresc şi cunoaşterea valorii locului deschidea un drum care conducea la regionalism. Doctrina nu a apărut brus concursul partidelor politice opuse centralismului hegemonic, cu canoanele sale clasice, al savanţilor, geografilor şi etnografilor, al folcloriştilor, al memb asociaţiilor pentru protecţia peisajului, al Touring-Club al Franţei, al artiştilor care visau a renova arta populară, a reformiştilor care doreau să adăposteasc periculoase în cămine paşnice.

Arhitectura regionalistă este o invenţie a sfârşitului de sec. XIX, când apare în Franţa, ca urmare a dezvoltării urbane a localităţilor.

În arhitectura românească începe să pătrundă spiritul romantic, prin alte modele formale, determinând două tipuri de căutări stilistice, ambele cu ecouri în arhitectura secolului XX. Pe de o parte, se situează o arhitectura bazată pe împrumuturi din diverse manifestări stilistice de factură romantică specifice un Europei occidentale şi centrale (forme de neogotic, neoromanic, şi forme neo-medievalizante, Rundbogenstil prin neobizantin, promotor fiind arhitectul H Hűbsch, diverse alte stiluri regionale, mai ales germane etc.), pe de altă parte, un repertoriu morfologic heteroclit, format din elemente constructive şi dec arhitectura feudală locală, după o sintaxă în căutarea pitorescului, regăsită în arhitectura unor reşedinţe boiereşti şi burgheze şi a unor clădiri publice.

Preocuparea lui Nicolae Ghika-Budeşti pentru a se raporta la arhitectura locului a început de fapt o dată cu activitatea lui Lecomte de Nouy prin aplicarea lui Viollet-Le-Duc, la opera "restaurată" care devenea forma istorică ideală a edificiului, prin reconstituiri ipotetice, de fapt un act de reproiectare a unei b "noi". Exemplul cel mai bun este Biserica Cuţitul de Argint din Parcul Carol, din Bucureşti, proiectată de arhitectul Nicolae Ghica-Budeşti, o replică după Sf. Nicolae Domnesc din Iaşi, reconstruită de Lecomte du Noüy. Nicolae Ghica-Budeşti va fi iniţiatorul stilului neormânesc de factură moldovenească (cu predilecţie elemente din epoca lui Ştefan cel Mare) ca replică la cel de factură muntenească, brâncovenească, ramură la fel de aristocrată ca şi prima şi leg modele istorice de referinţă pentru români. Varianta de stil moldovenească nu a avut amploare, doar ecouri ocazionale, probabil din mai multe motive: ca în Muntenia şi trebuia răspândit un model din această zonă şi nu din Moldova; detaliile, materialele-cărămida aparentă, acadramente gotice din similipiatr mai greu de executat şi mai costisitoare; mâna de lucru trebuia să fie de înaltă calificare. Nicolae Ghika-Budeşti ridicase (Cutitul de Argint, 1910) o replic biserică bucovineană, în piatra şi cu trei registre de ocniţe pe conturul faţadei din cărămidă aparentă, la o biserică ortodoxă , dar a folosit acelaşi tipar şi la

greco-catolică, Sfantul Vasile cel Mare din Bucureşti în 1908. O tipologie de biserica in spirit moldovenesc medieval, de cărămidă, cu contraforţi şi ocnițe transplant de subansambluri declarate ca arhitectură ce evocă sorgintea bizantină în principal nu cea moldovenească.

Familia ROSETTI şi Nicolae Ghika-Budeşti

"Pe la sfârşitul veacului al XIX-lea a început perioada de redeşteptare a tradiţiunei noastre artistice din trecut. Generaţia noastră, ca şi cea imediat anterioa căutat a reânvia forme şi mostre din vechea noastră arhitectură şi a le adapta vieţii moderne."

"În toate oraşele, ca şi la ţară, s-au ridicat atunci edificii şi locuinţe inspirate în formele lor de arta noastră veche, multe din ele armonioase şi plăcute; ele ce sforţări meritorii s-au făcut în această direcţie."

Despre cele dintâi nu vorbim; din cele de a doua categorie avem destule : şcoli, gări, clădiri administrative; ele spun scopul pe care îl servesc, ele sunt util aceasta este desigur ceva. Dar cele din ultima categorie sunt singurele care intră în domeniul arhitecturii care râvneşte spre "stil" [2] .

N. Ghika-Budeşti

Despre **Nicolae Ghika-Budeşti** [3] există o bibliografie relativ săracă, deşi meritele sale în domeniul creaţiei arhitecturale, precum şi în cel al cercetării monumentelor istorice din Ţara Românească cât şi din Moldova, relevă o personalitate cu totul deosebită. Spiritul ştiinţific de sinteză şi gustul artistic rafi prevalat în faţa funcţiilor de reprezentativitate. Originea sa aristocratică se regăseşte în inspiraţia bazată pe cercetarea arhitecturii medievale româneşti şi b în puternica sa francofilie, ca şi în discreţia cu care şi-a exercitat profesiunea de-a lungul primelor patru decenii ale secolului XX, atât în cadrul Comisiun Monumentelor Istorice, cât şi la Facultatea de Arhitectură.

Născut la Iaşi, după studii liceale efectuate în Elveţia, el a urmat cursurile de inginerie în cadrul Şcolii de Poduri şi Şosele din Bucureşti, ceea ce a contrib crearea unei ordini interioare şi a unor metode riguros selectate în cercetările sale ulterioare. Atras de arhitectură a plecat în 1893 la Paris, unde a urmat cu cursurile de la École des Beaux Arts, obţinând in 1901 diploma"de arhitect. Călătoriile în Europa şi în Africa de Nord pe urmele moştenirii arhitecturale, a determinante în dezvoltarea marelui său talent, concretizat apoi în activitatea Comisiei Monumentelor Istorice a României şi ca şef de atelier la Faculatate Arhitectură din Bucureşti.

Intors în ţară, în perioada în care eforturile lui Ion Mincu şi ale fostului sau coleg de la Paris, Petre Antonescu, în susţinearea unei arhitecturii romaneşti p realizarea unor opere cu caracter naţional, prindeau roade, N. Ghica-Budeşt s-a alăturat acestora. Ca membru al Comisiunii Monumentelor Istorice a avut deosebit în organizarea pe baze ştiintifice a activităţii privind conservarea şi restau¬rarea monumentelor istorice. Nicolae Ghika-Budeşti este unul dintre a istoriei arhitecturii româneşti. Marea sinteză a sa, Evoluţia arhitecturii în Muntenia şi Oltenia (1927-1936), a fost elaborată aproape în aceeaşi perioadă ca lucrările lui Gheorghe Balş despre bisericile moldoveneşti din epoca lui Ştefan cel Mare, din secolele XVI, XVII şi XVIII. Este dificil de apreciat astăzi, c cele mai mari merite ale lui N. Ghika-Budeşti: ca istoric al arhitecturii sau ca arhitect, care a creat o variantă originală a stilului neoromânesc, dar care nu ecou atât de puternic în rândul colaboratorilor tineri, cum a fost stilul lui Petre Antonescu. Plecând de la cunoaşterea foarte profundă a monumentelor isto ales a bisericilor şi mănăstirilor autohtone, el a ajuns la o sinteză a elementelor vechii arhitecturi a Ţării Româneşti şi a Moldovei. Uimitoare este atitudin de cele două domenii pe care le practica: studiul arhitecturii vechi şi elaborarea arhitecturii noi. Primul domeniu a analizat în special arhitectura Ţării Ron al doilea domeniu a iniţiat o arhitectură neoromânească de factură medieval-moldovenească, amestec de bizantin cu gotic, pe care a practicat-o în special în Bucureşti! În centrul creaţiei sale se află Muzeul de Artă Naţională, fondat de Alexandru Tzigara-Samurcaş (1872-1952) - actualul Muzeu al Ţăranului Ro edificiu simbolic pentru spiritualitatea românească post 1900. N. Ghika-Budeşti căuta influenţele, elementele de originalitate, repertoria monumentele şi l cu minuţiozitate în scrierile sale.

Este revelant faptul că arhitectul Victor Laloux (1850-1937) a fost profesorul lui Nicolae Ghika-Budeşti. Sursele de inspiraţie ale lui Victor Laloux erau e abordau de la stilul romantic până la arhitectura clasică franceză a secolelor XVII şi XVIII şi contribuiau la creaţia de sorginte regionalistă. O afinitate pe arhitectura regională trebuie să fi fost dată şi de influenţa locului de baştină al doamnei Madeleine Ghica-Budeşti, de origine normandă, locul de naştere a arhitecturii neonormande. Una dintre sursele de inspiraţie - de mai multe ori mărturisită ca atare - a lui Nicolae Ghika-Budeşti a fost arhitectura bizantină (neobizantină mai degrabă sau o variantă Rundbogenstil), de unde venea şi înclinaţia sa pentru faţadele în cărămidă roşie, caracteristice stilului său, deşi s curând, reverberaţi ale esteticii epocii constructive a lui Ştefan cel Mare, decât pur bizantine.

"Am căutat - scria el - a da locul de onoare formelor esenţiale ale nobilei arhitecturi bizantine din cari se trag şi formele noastre româneşti, atât unele cât ş rezultând în mod logic din tehnica cărămizii, care a fost în trecut, aşa cum a fost şi în Bizanţ, pentru motivul de neînlăturat, că este cel mai răspândit şi ch singurul care este şi bun şi ieftin, singurul care în consecinţă poate fi întrebuinţat în toate cazurile".

Conştient de descendenţa sa dintr-o familie cu rădăcini în Bizanţ, ramura Cantacuzină a buniciilor săi materni, boierul Vasile Cantacuzino şi soţia sa Pulh născută Rosetti-Bălănescu care l-au crescut şi l-au apropiat de arhitectura acestui imperiu. Întreţine de-a lungul carierei sale legături de prietenie cu bizant francezi de prestigiu, Louis Bréhier şi Gabriel Millet, cărora le-a dedicat una dintre lucrările sale de sinteză. În primul număr al revistei "Arhitectura" - dir Ghika-Budeşti a explicat cercetările sale pentru a găsi un stil specific, un stil care a fost pus adesea în legătură cu Art Nouveau, ca de altfel întreg curentu neoromânesc necercetat.

"Autorul acestor rânduri a fost preocupat de multă vreme de dorinţa de a studia elementele decorative populare româneşti, de a le coordona şi de a extrage stil românesc. Pentru aceasta se impune mai întâi : studiul principiilor pe care este fondată arta noastră şi cercetarea felului în care aceste principii sunt ap diferite materiale, lemn, metale, ţesături etc., apoi crearea de elemente şi de motive noi care, păstrând spiritul tradiţiei şi respectând caracterul operelor tre nu fie niciodată copii servile şi în acelaşi timp să fie potrivite cerinţelor vieţii noastre moderne. Într-un cuvânt, a face o muncă modernă şi a face o muncă românească, aceasta este dorinţa şi scopul autorului acestei încercări".

Pe această concepţie s-a bazat şi în proiectarea interioarelor şi mobilelor, atât la clădirile publice[4], cât şi la clădirile private - locuinţa sa din Bucureşti, s Sevastopol nr.10 sau cea a generalului Radu Rosetti, pe strada Mihail Moxa nr.3-5, la conacul Ştirbei de la Dărmăneşti (jud.Bacău) - şi numeroase alte clă Arhitectura lui N. Ghika-Budeşti este unitară şi ea oglindeşte căutarea unui stil identitar care să-şi alimenteze sursele din bizantinismul moldav - dezvolta secolele al XIV-lea. Este influenţat şi de resursele valahe care au atins momentele sale de împliniri în secolele al XVII-lea şi al XVIII-lea. El nu a copiat n moldovenesc, nici stilul brâncovenesc, ci a aplicat un eclectism, în care se armonizează loggia brâncovenească şi ancadramentele gotice din Moldova, bol moldoveneşti şi o culă din Oltenia (turnul Muzeului de Artă Naţională). Amestecând piatra şi cărămida roşie care aduce atât de multă distincţie clădirilor sa obţine puternice efecte cromatice. Deşi istoricizant, stilul său nu este greoi. La toate clădirile construite de N. Ghika-Budeşti regăsim o anume sobrietate, a proporţiilor, precum şi oficialitatea reprezentării unui ctitor prin estetica edificiului său.

Reşedinţa Colonelului Radu R. Rosetti, str. Mihail Moxa nr. 3-5

În 1908, arhitectul Nicolae Ghika-Budeşti proiectează locuinţa Colonelului Radu R. Rosetti [5] în strada Barbu Catargiu nr. 20, actuala strada Mihail Mox numerele 3-5, într-un stil neoromâneasc, cu interpretări compoziţionale care evocă perioada bisericilor din timpul lui Ştefan cel Mare. Vila aristocrată a fo construită în 1910-1911 de către antreprenorul inginerul Cesare Fantoli [6] care a lucrat mult în România. Era fratele rectorului Şcolii Politehnice din Mil impământenit la noi. Vila a fost clădită pentru căpitanul Radu R. Rosetti,[7] fiul scriitorului şi istoricului cu acelaşi nume şi soţia sa Ioana Ştirbey, sora m Elizei, soţia lui Ion I.C.Brătianu.

Reşedinţa N. Ghika-Budeşti, str. Sevastopol nr. 10.

Casele proprii din Bucureşti sunt construite în 1908, pe o parcelă de mari dimensiuni la întretăierea străzilor Sevastopol cu strada Frumoasă. Pe parcelă su corpuri de clădiri, proiectate pentru cei doi fii ai săi.

Cele două corpuri de clădire au fost concepute o dată dar s-au construit în etape diferite,ele fiind despărţite de o curte. Primul corp din strada Sevastopol e clădire cu un plan simetric, al doilea corp , de colţ, aflat la intersecţia str. Sevastopol cu str. Frumoasă este asimetric.

Faţadele la ambele corpuri suntaustere şi modeste în decoraţii. Ele preiau modelul istoric moldovenesc, cu registrele împărţite pe verticală: o treime, cea în cărămidă aparentă şi două treimi tencuială în similipiatră. Golurile ferestrelor sunt marcate de cărămidă aparentă ce înconjoară semicercul lor. Colţul d intersecţia celor două străzi Sevastopol cu strada Frumoasă este marcat de un turn care iese peste acoperişul înalt de ţiglă. Un bovindou marchează intrare principală la acest corp. Şi aici faţada lungă are trei partiţii verticale asimetrice. Registrele se succed pe verticala faţadei astfel: registrul soclului puţin ma solbancul ferestrelor de la parter, este executat din similipiatră şi în avans faţă de planul faţadelor, registrul doi cel mai important al faţadelor, cu paramen în similipiatră, cuprinzând şi ferestrele mari în semicerc de la parter şi cele mici gemene de la etajul I, registrul al treilea cel al etajului II cu parament de c aparentă şi cu ferestre de dimensiuni şi mai mici decât cele de la etajul I, terminate în arc de cerc şi îngemănate două câte două. Registrul patru este cel ca formează terminaţia superioară a clădirii şi marchează cornişa casei, ultimele asize de cărămidă fiind în consolă şi terminate în zimţi.

Reşedinţa familiei Rosetti-Varlaam este construită pe strada Vasile Alecsandri nr. 6, pentru fiica cea mai mică a lui Radu şi a Ioanei Rosetti, Elisabeta (S Rosetti-Varlam[8]. Este tot opera arhitectului Nicolae Ghica-Budeşti şi este proiectată tot sub influenţa arhitecturii ecleziastice moldoveneşti, cu paramen de cărămidă aparent şi decoraţie de ceramică colorată la etaj. Acoperişul cu învelitoare de ceramică smălţuită s-a păstrat parţial până astăzi. Vila la interio faţada principală a fost modificată după Primul Război Mondial, dar în acelaşi spirit al stilului în care a fost concepută.

Proiectarea de mobiler în stil neoromânesc. În primul număr al revistei Arhitectura din 1906, arhitectul N.Ghika-Budeşti face o primă încercare de com decorativă în stil neoromânesc, pentru mobila unei sufragerii. Este primul text în care se explică cum se concepe un obiect în stil neoromânesc pe baza un de selecţie, materiale utilizate, tehnici etc.

Arhitectul a început prin a fi preocupat de o atentă analiză a elementelor decorative populare româneşti, pentru a extrage din ele o sinteză pentru un stil neoromânesc.

În articol arhitectul N. Ghica-Budeşti nu s-a mulţumit doar cu schiţarea şi prezentarea mobilierului a făcut şi o adevărată lecţie de bun gust, prin sugerarea completării sufrageriei cu alte accesorii decorative indicând modelul covorului, draperiilor, feţei de masă şi al tapetului camerei. Un lambriu în lemn ajura cu cuie de alamă, decorează pereţii camerei. Rame de tablouri, studiate pentru a se potrivi cu camera, oale, străchini româneşti completează decoraţia încă „Arta Decorativă şi mai ales acea a Mobilierului care aproape în tot cursul secolului al XIX-lea părea părăsită şi se mulţumea a reproduce în mod invariab mai mult sau mai puţin deformate ale stilurilor clasice din trecut, şi-a reluat de vreo zece, cinsprezece ani (1906-15=1890) un loc de onoare printre preocu şi încercările artiştilor moderni.

Aceştia, căutând inspiraţiunea lor în izvoarele cele mai diferite, au creiat aşa-zisul "Modern-Styl" care, după cât se pare, a început a se manifesta în Angli ţările din Nordul Europei în genere, şi s'a întins apoi la celelalte ţări. Bazându-se totdeauna pe aceleaşi principii de a produce opere raţionale, practice şi c acest stil se deosebeşte totuşi de la o ţară la alta, după geniul caracteristic al fiecărui popor"[9].

Dr. arh. Ruxandra Nemţeanu

Extras-sinteză din „Vila în stil neoromanesc, expresia căutărilor unui model autohton în locuinţa individual urbană", editura Simetria, Bucureşti, 2014.

1. Apărută în cadrul mişcării Arts & Crafts, dar tributară esteticii pitorescului şi romantismului, arhitectura Domestic Revival a cunoscut un mare succes î victoriană, apoi în Germania şi în restul Europei, dând semnalul pentru apariţia ulterioară a diferitelor stiluri naţionale, în special în ţările care, fie recent u sau emancipate de sub o dominaţie străină, fie angajate în această luptă, căutau să îşi afirme identitatea printr-o expresie arhitecturală proprie.

2. Petru Comărnescu, Interviu din cadrul ciclului: Arta românească - lămuriri privitoare la problemele specificului românesc, în "Politica", II, 25.03.1927, 2, Apud Gh. Săsărman, N.Lascu, A. Deac, De vorbă cu d-nul N. Ghica-Budeşti,în Gândirea estetică în arhitectura românească. A doua jumătate a secolulu prima jumătate a secolului XX, Ed. Meridiane, Bucureşti, 1983,p. 47, 48-49. Mihai Rădulescu, „Despre genealogia arhitectului Nicolae Ghika-Budeşti" în gândul la lumea de altădată, Ed. Albatros, Bucureşti, 2005, p. 33 -37.

3. Nicolae Ghika-Budeşti (1869-1943) era fiul lui Eugen Ghika-Budeşti (1843-1919), pictor destul de puţin cunoscut în zilele noastre, cu studii la Dresda al Partidului Conservator şi al Elenei Cantacuzino, din ramura Cantacuzinilor-Măgureni, originari din Ţara Românească şi trecuţi în secolul al XVIII-lea Moldova. Nicolae Ghika-Budeşti era - prin familia Cantacuzino - văr primar cu pictorul Theodor Pallady şi cu arhitectul şi eseistul G. M. Cantacuzino. So arhitectului Nicolae Ghika-Budeşti, originară din Normandia, Madeleine Flavie Elisabeth Landrieu, s-a născut la 6 aprilie 1869 la Le Havre şi a încetat di 31 august 1951, în Bucureşti, în casa proiectată de soţul ei de pe strada Sevastopol nr. 10. Madeleine Landrieu s-a căsătorit cu Nicolae Ghika-Budeşti la P martie 1901.

4. "Sala românească" de la Universitatea din Pittsburgh (1937) şi clădiri cu programe arhitecturale foarte variate: biserici - între care biserica "Sf.Vasile", unită de pe strada Polonă; muzee - între care Muzeul de Istorie din Târgovişte; Liceul Alexandru Lahovary de la Râmnicu Vâlcea

5. Elisabeta Varlam, Reşedinţa familiei Rosetti, în Povestea caselor, Uniunea Arhitecţilor din România, Ed. Simetria, Bucureşti, 1999, p. 181-186.

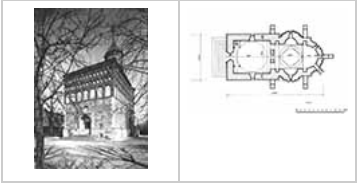
6. A.N.D.M.B, Fond PMB-Sth. Dosar 173/1908 - Construcţia din str. Barbu Catargiu, nr.20 -

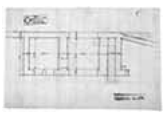
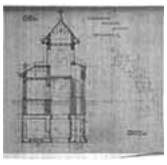
7. D-lui locot. R. Rosetti. Radu R. Rosetti (1877-1949) născut la Căiuţi - jud. Bacău general de divizie şi istoric militar, academician, ministru al Educaţie naţionale, preşedinte al consiliului Muzeului Naţional, conservator al Bibliotecii Academiei Române. Lucrărări de istorie militară: Încercări critice asupra din 1653 dintre Matei Basarab şi Vasile Lupu, Studii asupra chipului cum se înfăptuia războiul de către Ştefan cel Mare, Essais sur l`art militaire des Rou Arestat la 71 de ani, a murit la Văcăreşti la 2 iunie 1949.

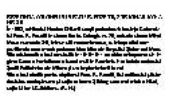
8. Elisabeta (Safta) Rosetti-Varlam, căsătorită cu Horia-Vlad Varlam. Horia-Vlad Varlam a fost elevul inginerului Gaudenzio Fantoli, rectorul Facultăţii d senator şi academician, fratele inginerului Cesare Fantoli, cel care a construit casa din str. Moxa nr. 3-5. Între aceste familii erau vechi relaţii de prietenie. Rosetti-Varlaam, veche familie de boieri, avandu-i ca urmaşi pe Elisabeta Varlaam, Ioana R. Rosetti, Ileana R. Rosetti si Radu R. Rosetti.

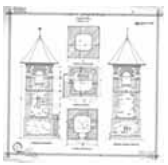
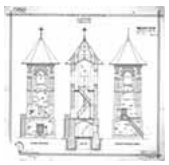
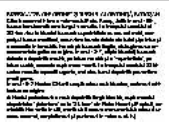
9. Arh. N.Ghika-Budeşti, Încercări de Artă Decorativă Românească, în „Arhitectura", nr.1/ 1906, p. 38-41.

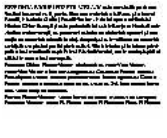
Arhitectul Nicolae Ghika-Budeşti: proiecte, realizări

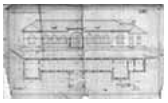
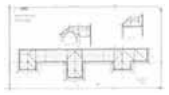
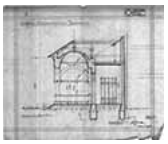
Nr. crt.	Denumire	Localizare	Datare	Cod LMI	Observaţii	Album	Legendă / surse
1	Palat comunal	Iaşi	1900-1901		Proiect de diplomă la Ecole des Beaux-Arts		Ion Ghica-Budeşti, *Nico Budeşti (1869-1943)*, Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4
2	Spital rural	Ruginoasa, judeţ Iaşi			Proiect		Ion Ghica-Budeşti, *Nico Budeşti (1869-1943),* Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4
3	Conace	Stolniceni, judeţ Iaşi; Soleşti, judeţ Vaslui			Proiecte		Ion Ghica-Budeşti, *Nico Budeşti (1869-1943*), Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4
4	Clopotniţa Catedralei Arhiepiscopale - Mitropolia	Parcul Mitropoliei, Târgovişte, judeţ Dâmboviţa	1904 (1906)				01, 02 Arhiva I.N.P. - Fo 03, 04 Cărţi poştale
5	Biserica "Schimbarea la Faţă" - Cuţitul de Argint	Str. Cuţitul de Argint nr. 1, sector 4, Bucureşti	1906-1910	B-II-m-A-18517			01 cca. 1930, Arhiva I.N istorică 02 Arhiva I.N.P. - Fond 03-06 foto Anca Filip

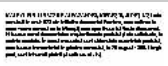
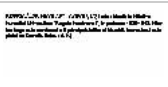
						    	
6	Biserica greco-catolică "Sf. Vasile cel Mare"	Str. Polonă nr. 50, sector 2, Bucureşti	1909			 	01 Arhitectura, 1939, Nr iunie 02-04 foto Anca Filip
7	Clopotniţa Bisericii "Sf. Gheorghe" - Albă	Baia, judeţ Suceava	1912-1914			 	01-03 Arhiva I.N.P. - Fo 04 1955, Arhiva I.N.P. - istorică 05, 06 foto Anca Filip
8	Vila Radu R. Rosetti	str. Mihail Moxa nr. 3-5 (fost str. Barbu Catargiu nr. 20), sector 1, Bucureşti	1908-1911			 	01-04 Ruxandra Nemţea *neoromânesc*, Ed. Simet 2014 05-06 Arhitectura, 1924 07-13 foto Serioja Bocs

						           	
9	Reşedinţa N. Ghika-Budeşti	str. Sevastopol nr. 8, nr. 10, sector 1, Bucureşti	1908	B-II-m-B-19661 B-II-m-B-19662		 	01 Ruxandra Nemţeanu, *neoromânesc*, Ed. Simet 2014 03-08 foto Serioja Bocs

10	Corp de chilii la Mănăstirea Cetăţuia	Str. Cetăţuia nr. 1, Iaşi, judeţ Iaşi	1910-1912	IS-II-m-A-03806.04	Co-autor: arh. Gh. Lupu	 	01 Arhiva I.N.P. - Fond 02 1913, Arhiva I.N.P. - istorică 03 1951, Arhiva I.N.P. - istorică 04-06 foto Anca Filip
11	Palatul George A. Stirbey	Calea Griviţei nr. 5, sector 1, Bucureşti	1911		Demolat		Arhiva arh. Ruxandra N
12	Institutul de seruri şi vaccinuri "Louis Pasteur", azi Institutul Naţional de Cercetare - Dezvoltare pentru Microbiologie şi Imunologie "Cantacuzino"	Splaiul Independenţei nr. 103, Bucureşti	1911		Co-autor: ing. Gh. Balş		Ion Ghica-Budeşti, *Nico Budeşti (1869-1943)*, Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4
13	Vila V. M. Cantacuzino	Aleea Alexandru nr. 26, sector 1, Bucureşti	1912		Demolată	 	01 Ion Ghica-Budeşti, *N Budeşti (1869-1943)*, Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4 02 arhiva arh. Ruxandra Oana Marinache et alli, *Filipescu,* Editura Istoria
14	Turn-clopotniţă al Bisericii "Sf. Gheorghe"	Str. Victoriei nr. 34, Botoşani, judeţ Botoşani	1912	BT-II-m-A-01942.02		 	01, 02 Arhiva I.N.P. - Fo 02 1913, Arhiva I.N.P. - istorică 03, 04 foto Mihai Tulbu 04 foto Anca Filip
15	Mobilierul bisericii "Sf. Gheorghe" - Albă	Baia, judeţ Suceava	1912-1914			 	01-04 foto Anca Filip Arhitectura, 1916, Nr. 2

						  	
16	Muzeul de Artă Națională, azi Muzeul Țăranului Român	Șos. Kiseleff nr. 3, sector 1, București	1912-1938	B-II-m-A-18985		 	01, 02 Nicolae Ghika-Bu Muzeul de Artă Naționa *artă românească din Bu* Arhitectura, 1941, Nr. 2/ 03-05 Arhiva I.N.P. - Fo 06-09, 13 foto Serioja B 10-12 foto Ruxandra Ne Arhitectura, 1941, Nr. 2/
17	Vila Rosetti-Varlaam	str. Vasile Alecsandri nr. 6 (fost nr. 4bis), sector 1, București	1913	B-II-m-B-17941	Modificată	 	01 Arhiva arh. Ruxandra 02-03 foto Anca Filip

18	Conacul George Ştirbey	Str. Dumbravei nr. 21, Dărmăneşti, judeţ Bacău	1913-1914	BC-II-m-A-00822		 	Arhiva arh. Doina Bubu
19	Colegiul "Alexandru Lahovary"	Str. Calea lui Traian nr. 138A, Rm. Vâlcea, judeţ Vâlcea	1913-1930	VL-II-m-B-09608			
20	Vila Adina Ştirbey	Str. Sevastopol nr. 26, sector 1, Bucureşti	1914-1916				
21	Vilă	Str. Londra nr. 12, sector 1, Bucureşti	1922			 	01 Ion Ghica-Budeşti, *Budeşti (1869-1943)*, An 1974, Anul XXII, Nr. 4 (02-05 foto Anca Filip
22	Muzeul Mitropoliei	Târgovişte	1928		Proiect	 	Arhiva I.N.P. - Fond C.M
23	Universitatea Bucureşti - extindere	Bd. Elisabeta nr. 4-14, sector 1, Bucureşti	1928-1930	B-II-m-A-18674	Co-autor: arh. Alexandru Baucher	 	01 1877, Arhiva I.N.P. - Istorică 02 Ion Ghica-Budeşti, *Budeşti (1869-1943)*, An 1974, Anul XXII, Nr. 4 (04 Arhiva I.N.P. - Fotot 05, 06 foto Anca Filip
24	Mausoleul lui Vasile Alecsandri	Sat Mircești, comuna Mircești, judeţ Iaşi	1925-1928	IS-IV-m-B-04202.02		 	01 Ion Ghica-Budeşti, *Budeşti (1869-1943)*, An 1974, Anul XXII, Nr. 4 (02-08 foto Anca Filip

						    	
25	Fundaţia Universitară "Regele Ferdinand I", azi Biblioteca Centrală Universitară "Mihai Eminescu"	Str. Păcurari nr. 4, Iaşi, judeţ Iaşi	1929-1934	IS-II-m-B-03964		 	01 Ion Ghica-Budeşti, *N Budeşti (1869-1943)*, Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4 (03, 04 foto Anca Filip
26	Biserica „Sf. Nicolae" - Copou	Iaşi	1936-1943			 	foto Anca Filip
27	Galeriile Stelea, foste Muzeul de Arheologie	Str. Stelea nr. 4, Târgovişte, judeţ Dâmboviţa	1936-1938	DB-II-m-B-17309		 	Arhiva I.N.P. - Fond C.M
28	Catedrală	Bucureşti	1936		Proiect	 	Ion Ghica-Budeşti, *Nico Budeşti (1869-1943)*, Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4 (
29	Mobilier pentru "Sala Românească" a Universităţii	Pittsburg, S.U.A	1937				Ion Ghica-Budeşti, *Nico Budeşti (1869-1943)*, Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4 (

30	Alte proiecte					 	Ion Ghica-Budeşti, *Nico Budeşti (1869-1943)*, Ar 1974, Anul XXII, Nr. 4